

MARKANT: Dirigent Semyon Bychkov. Foto: Sigurd Fandango

Sikkert grep

Semyon Bychkov, dirigent

Oslo-Filharmonien
m/ Elise Båtnes, fiolin &
Bjørn Solum, cello
Oslo Konserthus

Fint nytt bekjentskap.

Anmeldt av **Ståle Wikshåland**
swi@dagbladet.

KONSERT: Han har vaket lenge som storhet i det internasjonale dirigentmiljøet, Semyon Bychkov, uten noen gang å ha nådd et norsk konsertpodium. Før i går kveld, foran Oslo-Filharmonien i Oslo Konserthus, der han dirigerte Brahms og Walton. I Brahms' «Dobbelkonsert» hadde han orkesterets egne musikere som solister, Elise Båtnes på fiolin og Bjørn Solum på cello. Det kom det mye fin musikk ut av.

Bychkov viste raskt sin sans for Brahms' særpreg, der musikken liksom flyter av gårde i to motsatte retninger, en tilbakeholdt impuls som arbeider motsatt en sterk framdrift. Men det tilbakeholdte oppleves aldri som noe hinder, men tøyler og aksentuere uttrykket som hele tiden ulmer og bærer musikken fram med stor kraft. Det er som om musikken på denne måten sprenger seg på, kanalisert av Brahms' vidunderlige melodiske åre, begge deler helt særegent for denne komponisten.

Det var denne eiendommelige spenningen Bychkov taklet så fint, og gjorde orkesterets til mer enn et fundament for de to solistene. Som på sin side sto lyssende klart fram.

Likevel var det som om begge ennå kunne ha tatt et tydeligere skritt fram, og mer ettertrykkelig erobret solistrollen. I går kveld ble det mer av et finstilt kammermusikalsk samspill.

Walton bød på musikk av et helt annet slag i sin «Første symfoni», mer uformelig og kantet, egentlig ganske så ubritisk i uttrykket.

Det er ment som en kompliment fra min side. Bychkov tøylet notestrømmen sikkert og med myndighet, og fikk også musikken i den til å glimte til, der hvor Walton selv hadde fått grep på det hele, som i den langsomme tredjesatsen.

KLASSISK SØNDAG

Ståle Wikshåland
swi@dagbladet.no

Kammermusikalsk funn

CD: Dette rommer altså Oslo-Filharmonien også i sin midte: en klarinettkvintett av aller ypperste standard. De som er med er Elise Båtnes og Pauls Ezergailis på fiolin, Ida Bryhn, bratsj, Bjørn Solum, cello og endelig Leif Arne Pedersen på klarinett, kjente musikalske profiler på podiet for konsertgjengere i Oslo Konserthus.

MEN DENNE GANG i et annet format, i Mozarts og Brahms' Klarinettkvintetter, innspilt på LaWo. Det dreier seg altså om musikk plukket på kammermusikkrepertoarets øverste hylle. Og det er blitt litt av en utgivelse. Først og fremst som kammermusikk spilt slik at det skinner og lyser av den. Men de andre musikerne får ha meg unnskyldt om jeg tillegger: ikke minst på grunn av Leif Arne Pedersens klarinett.

Den er det naturlige fokuseringspunktet i begge disse kvintettene, som også kan høres som konserter for klarinett og lite ensemble.

Slik låter de i hvert fall på denne innspillingen. Pedersens tone er sømløs i overgangen mellom instrumentets registre og like suveren i alle. Og så er det et seigt og flott strekk i fraseringen som spenner musikken til det ytterste, slik at den blir stående og vibrere på høydepunkt etter høydepunkt.

Med dét skal ikke ett vondt ord være sagt om samspillet i kvintetten som helhet. Det må være frukten av årelangt samspill i orkesteret som her høstes. Ikke bare fordi det praktisk talt er lytefritt, men fordi det er så direkte og pågående. Dette er ikke musikere som skjuler seg bak sin rutine, men som står fram i helfigur og satser i hver frase – og lykkes, så mirakuløst!

Oslo-Filharmoniens Kammermusikere

Mozart & Brahms:
«Klarinettkvintetter»
(LaWo)

Kresent kammermusikalsk.

JONAS KAUFMANN ER DEN store nykommeren på operatenorenes firmament. Nå er han ute med en CD viet Verismo-arian på Decca. Han har fått med seg Accademia di St. Cecilia-orkestret, under Antonio Pappano. Det siste borger for grepet som kan løfte repertoaret ut av sviskesuppa. Det innfrir Pappano fullt ut, og gir dermed Kaufmann noe å bryne stemmen på, i stedet for å skli gjennom den ene slageren etter den andre.

Det er høyspent drama, hele tiden, men ikke overspent. Og det viser fram bemerkelsesverdige kvaliteter i Kaufmanns stemme, som nå rommer en kraft som er sjelden blant tenorer, om vi da ikke tenker i retning navn som Pavarotti og Domingo.

Det er lett å ende innenfra og ut på høyt trykk i denne musikken. Men Kaufmann lytter også til musikken han målbærer. Slikt gir store forhåpninger til neste gang det vil være mulig å høre ham i en hel opera, der karaktertegning også står på programmet, mer en gode tilløp, som her.

Jonas Kaufmann, tenor

Accademia Nazionale di St. Cecilia
Dir.: Antonio Pappano
«Verismo Arias»
(Decca)

Med stamina.

DET ER LETT Å GLEMME hvilken stor komponist Leonard Bernstein også var, ganske særlig i sjangeren som han sto nærmest: musikalen. Nå har Deutsche Grammophon samlet sceneverkene hans i en boks med sju cd-er. Vi snakker selvfølgelig om verker som «West Side Story» og «On the Town», men også om musikkteater med større ambisjoner, som «Candide».

Mange av verkene her har vært presentert i tidligere versjoner før Bernstein selv fikk skrudd dem helt på plass. Og de har en spenst og uttrykkskraft i seg som lar Bersteins kompositoriske åre komme til syne.

Det er også en tendens til å vri fortolkningen mer mot det operatiske, som røper komponistens ambisjoner mer enn musikens egenart. I så måte vinner ikke «West Side Story» så mye ved å få Kiri Te Kanawa og José Carreras i hovedrollen, i forhold til den originale besetningen som vi kjenner fra filmversjonen.

MEN DEN ER FORTSATT et av de beste musikkteaterstykkene skapt i USA i det forrige århundre.

Leonard Bernstein

«The Theatre Works»
(Deutsche Grammophon)

Musikalskatt.

FREDAG FILMKLUBB

UTRYDDELSSEN

1942. Joseph Weismann er 11 år. Om morgenen den 6. juni 1942 må han gå på skolen med en gul stjerne festet til brystet. De franske myndighetenes nye antijødiske dekret har trådt i kraft. Som alle jøder i Frankrike opplever Jo at han har forbud mot å befinne seg i parker, kinoer, på torg og i offentlige hager. Men tilværelsen fortøner seg likevel som lutter glede for Jo og familien hans. Inntil dagry 16. juli 1942, da denne skjøre lykken splintres, og alt forandres.

OSLO: Tirsd. 28. sept. - Vika 2 kl. 18.00

BERGEN: Mand. 27. sept. - MB kl. 18.30

TRONDHEIM: Tirsd. 28. sept. - Prinsen 3 kl. 18.00

TROMSØ: Tirsd. 28. sept. - Sal 4 kl. 18.00

STAVANGER: Tirsd. 28. sept. - SF Kino - Sal 8 kl. 18.00

Dagbladet

Meld deg inn i FREDAG Filmklubb:

FREDAG Filmklubb viser førpremierer i Oslo, Tromsø, Bergen, Trondheim og Stavanger. For å bli medlem i Filmklubben send: FILMKLUBB <byen du ønsker tilbud fra> til 2400. Eks. <filmklubb oslo> sendes til 2400. Kun kr. 5 pr. mottatt SMS. Vil du melde deg ut, send <stopp filmklubb> til 2400.

Invitasjoner til disse visningene vil bli sendt ut torsdag 23. september på SMS til medlemmer av Fredag Filmklubb. Ved å vise fram SMS-invitasjon på kinoen kan du hente 2 billetter. Begrenset antall. Førstemann til mølla!